

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Szymczewska

Protokolant: sekr. sąd. Włodzimierz Żmuda

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego K. J. i małoletniej Z. J. reprezentowanych przez matkę J. J. (1)

przeciwko B. J.

o podwyższenie alimentów

1. **Zasądza** od pozwanego B. J. na rzecz małoletniego powoda K. J. **podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie 500,00 zł** (pięćset złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniej powódki Z. J. **podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie 500,00 zł** (pięćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 29.01.2019 r., płatną z góry do 10 - tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki J. J. (1) – i to w miejsce rent alimentacyjnych zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie o sygn. XIV C 942/17;
2. Oddala powództwo w pozostałej części;
3. Wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
4. Nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

SSR Katarzyna Szymczewska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 29.01.2019 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów J. J. (1), wniosła o zasądzenie od pozwanego B. J. na rzecz powodów podwyższonej renty alimentacyjnej, z kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K. J. i z kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz małoletniej Z. J., zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. wydanym dnia 16.11.2017 r. w sprawie o sygn. akt XIV C 942/17, do kwot po 600 zł miesięcznie dla każdego z nich, zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich kosztów procesu według norm przepisanych oraz o uregulowanie miejsca pobytu dzieci w czasie, gdy przebywają one z pozwanym.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w czasie poprzedniego orzekania o wysokości alimentów małoletni K. miał lat 9, zaś małoletnia Z. miała lat 5, ich matka utrzymywała się z wynagrodzenia za pracę w wysokości ok. 3.500 zł miesięcznie oraz dodatkowych dochodów uzyskiwanych z prowadzonych przez nią szkoleń i pracy w branży restauracyjnej, a pozwany pracował i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości ok. 1.700 zł miesięcznie. Obecnie natomiast dzieci mają odpowiednio 10 i 6 lat, małoletni K. uczęszcza do 4 klasy szkoły podstawowej, a Z. niebawem rozpocznie naukę w 1 klasie szkoły podstawowej, zaś koszty ich utrzymania oscylują w granicach kwoty 3.000 zł miesięcznie. Wydatki te częściowo wzrosły z uwagi na naturalny rozwój dzieci, ale też niektóre z nich nie były uwzględniane podczas ustalania

dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego pozwanego, w szczególności do kosztów utrzymania dzieci nie wliczono poprzednio kredytu hipotecznego w kwocie 870 zł miesięcznie oraz kredytu na remont mieszkania w kwocie 170 zł miesięcznie. Nadto zmiana nastąpiła również w możliwościach zarobowych matki dzieci, która po rozwodzie w większym zakresie wykonuje osobistą pieczę nad dziećmi, a ponieważ nie może liczyć na pomoc swojej rodziny w tym zakresie, zaś zatrudnienie opiekunki łączyłoby się ze znacznymi kosztami, J. J. (1) nie ma już możliwości podjęcia dodatkowych zajęć w postaci szkoleń. Wreszcie matka małoletnich wskazała, że pozwany zmienił pracę i aktualnie pracuje w firmie (...) w P., a choć nie posiada ona informacji na temat dokładnej wysokości jego zarobków, to w jej opinii są one znacznie wyższe niż dotychczas. Do pozwu załączono szereg dokumentów, w tym tabelę zawierającą wyliczenie kosztów utrzymania małoletnich powodów (k. 11).

Zarządzeniem z dnia 31.01.2019 r. tut. Sąd wyłączył do odrębnego rozpoznania żądanie zawarte w pkt. 3. Sprawa ta została następnie zarejestrowana jako wniosek o zmianę sposobu kontaktów i wpisana do systemu pod sygn. akt III Nsm 50/19.

W odpowiedzi na pozew złożonej dnia 13.03.2019 r., pozwany B. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości i nieobciążanie go kosztami postępowania z uwagi na sytuację materialną, wskazując że jego obecne możliwości zarobkowe uniemożliwiają mu łożenie na rzecz małoletnich powodów alimentów w wyższej niż dotychczas kwocie. Podał, że po uiszczeniu alimentów w dotychczasowej wysokości pozostają mu do dyspozycji środki pozwalające na zaspokojenie jedynie podstawowych jego potrzeb, względnie środki umożliwiające uatrakcyjnienie czasu spędzanego przez niego z dziećmi. Pozwany wskazał bowiem, że choć jego zarobki oscylują średnio w granicach kwoty 3.325 zł netto miesięcznie, to na zaspokojenie własnych potrzeb potrzebuje on ok. 3.316 zł miesięcznie, w tym: koszt mieszkania – 200 zł, prąd – 60 zł, gaz – 240 zł, kredyty z okresu małżeństwa – 423,19 zł, kredyty na auto i wyposażenie mieszkania – 331,70 zł, telefon i TV – 127 zł, paliwo na dojazd do pracy – 500 zł, fryzjer i konto EA dla K. – 75 zł, alimenty – 700 zł, wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, środki czystości i higieny – 60 zł, leki – 50 zł, ubezpieczenie i eksploatacja samochodu – 50 zł. Nadto ojciec małoletnich zakwestionował wysokość kosztów utrzymania dzieci, wskazaną przez ich matkę, w szczególności tych ponoszonych na paliwo, wyżywienie dzieci, zakup chemii i kosmetyków oraz wskazał, że ponoszenie niektórych z tych wydatków jest nieuzasadnione. Pozwany zwrócił także uwagę na fakt, że zgodnie z jego wiedzą matka dzieci zamieszkuje wraz z partnerem, a choć faktycznie sama spłaca kredyt hipoteczny na mieszkanie, to pozwany pozostawił ten lokal do jej wyłącznego użytku i w związku z tym, sam nie może z niego korzystać. Wreszcie B. J. podniósł, że gotowy jest odciążyć matkę małoletnich w zakresie sprawowania osobistej opieki nad nimi i nawet teraz realizuje kontakty z nimi w znacznie szerszym zakresie niż wynika to z ustaleń poczynionych w toku postępowania rozwodowego.

W toku rozprawy z dnia 19.03.2019 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wskazała, że byłaby skłonna zawrzeć z pozwanym ugodę i zgodzić się na ustalenie alimentów na poziomie po 500 zł miesięcznie dla każdego z małoletnich, jeżeli pozwany zgodziłby się nie korzystać z ulgi podatkowej na dzieci. B. J. oświadczył natomiast, że nie jest w stanie płacić wyższych niż dotychczas alimentów.

W piśmie procesowym złożonym przez J. J. (1) w dniu 01.04.2019 r. matka małoletnich powodów zaprzeczyła jakoby kiedykolwiek zamieszkiwał wraz z nią partner, podważyła twierdzenia pozwanego jakoby pełnił nad małoletnimi dziećmi pieczę przez 14-16 dni w miesiącu oraz uzupełniła swoje twierdzenia w zakresie własnej sytuacji materialnej, zasadności ponoszenia kosztów spłaty kredytu na remont lokalu mieszkalnego, sprecyzowała wysokość osiągniętych przez siebie dochodów i przedstawiła niezwykle szczegółowe zestawienie wydatków na utrzymanie małoletnich powodów.

Również pozwany B. J. złożył w dniu 03.04.2019r. pismo procesowe, w treści którego wskazał m.in., że ze sprzedaży wspólnej działki ogrodowej on i matka małoletnich uzyskali kwotę 44.000 zł, przedstawił wydatki na jakie przeznaczył swoją część tej kwoty oraz wydatki jakie poczynił z pieniędzy, które małoletni K. otrzymał od rodziny pozwanego z okazji uroczystości I Komunii Świętej, a nadto przytoczył powody dla których zaciągnął kredyt na zakup nowego pieca i samochodu osobowego, przy czym zaznaczył, że obecnie użytkuje pojazd udostępniony mu przez Z. Z. (2).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. J. ur. (...) i Z. J. ur. (...) są dziećmi J. J. (1) i B. J., pochodzącymi z ich związku małżeńskiego, rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. wydanym dnia 11.11.2017 r. w sprawie o sygn. akt XIV C 942/17. Na mocy tego orzeczenia wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi powierzono matce dzieci, pozostawiając pozwanemu prawo współdecydowania w ważniejszych sprawach, uregulowano kontakty pozwanego z małoletnimi dziećmi, a kosztami ich utrzymania obciążono obydwójga rodziców, zasądzając od B. J. na rzecz małoletniego K. alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej Z. w kwocie 300 zł miesięcznie.

okoliczności bezsporne, nadto dowód: dokumenty z akt sprawy SO w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. sygn. XIV C 942/17/S,

W tamtym okresie pozwany nadal zamieszkiwał wraz z małoletnimi powodami oraz ich matką i uczestniczył w pokrywaniu kosztów utrzymania dzieci, w tym zaspakajaniu ich potrzeb żywieniowych czy regulowaniu opłat za użytkowanie lokalu i rat kredytu hipotecznego zaciągniętego na jego zakup. Natomiast w pozostałym zakresie B. J. prowadził oddzielne od J. J. (1) gospodarstwo domowe, samodzielnie pokrywając koszty swojego wyżywienia czy też zakupu środków higieny i czystości. Poza mieszkaniem stanowiącym współwłasność małżonków posiadali oni również samochód, zaś sam pozwany był właścicielem mieszkania z najmu którego uzyskiwał dochód w kwocie ok. 600 zł miesięcznie, przy czym jego część przeznaczał na opłacenie należności do TBS. Matka małoletnich zatrudniona była jako nauczyciel i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w granicach kwoty 3.500 zł netto miesięcznie, a nadto uzyskiwała dodatkowe dochody prowadząc szkolenia. Natomiast B. J. zatrudniony był wówczas w firmie Zakład (...) w W. i tytułem wynagrodzenia za pracę otrzymywał kwotę 1.725,07 zł netto miesięcznie. Małoletni K. J. był uczniem szkoły podstawowej, natomiast małoletnia Z. J. uczęszczała do przedszkola.

dowód: dokumenty z akt sprawy SO w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. sygn. XIV C 942/17/S,

Po orzeczeniu rozwodu, pozwany wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego mieszkania, pozostawiając je do dyspozycji małoletnich powodów oraz ich matki, wraz z całym jego wyposażeniem. W wyniku porozumienia pomiędzy J. J. (1) a B. J., matka małoletnich zatrzymała także ich wspólny samochód.

dowód: zeznania B. J. /k. 52-53, 54, 220- koperta/, oświadczenie /k. 119/,

Obecnie małoletni powodowie nadal zamieszkuje ze swoją matką w mieszkaniu stanowiącym współwłasność J. J. (1) i B. J., jednakże koszty jego utrzymania, w tym raty kredytu hipotecznego pokrywa wyłącznie matka małoletnich, przeznaczając na ten cel każdego miesiąca kwotę 1.685 zł, w tym: kredyt hipoteczny – 865 zł, czynsz – 550 zł, woda – ok. 84 zł, prąd – 81 zł, gaz – ok. 23 zł, Internet – 55 zł, TV – 20 zł i podatek od nieruchomości – ok. 7 zł. Udział każdego z małoletnich powodów w tych kosztach to kwota ok. 560 zł miesięcznie.

dowód: faktury, rachunki, potwierdzenia przelewów /k. 12-18, 21-23, 76-82, 84/, zeznania J. J. (1) /k. 51-52, 54, 220 - koperta/,

Pozostałe wydatki na utrzymanie małoletniego K. J. stanowią sumę ok. 1047 zł, natomiast małoletniej Z. J. ok. 1087 zł. Małoletni K. J. jest uczniem klasy 4 szkoły podstawowej, a na zakup części podręczników i wyprawki szkolnej oraz uiszczenie opłat za komitet rodzicielski, wycieczki i wyjścia szkolne i składek klasowych niezbędna jest kwota w wysokości średnio 100 zł miesięcznie. K. korzysta też z telefonu komórkowego, którego miesięczny koszt użytkowania to kwota 40 zł. Natomiast małoletnia Z. uczęszcza do przedszkola, gdzie realizuje edukację na poziomie „zerówki”, a średni miesięczny koszt z związany z uiszczaniem opłat za wyżywienie, komitet rodzicielski, ubezpieczenie wraz z wydatkami na zakupu art. papierniczych wynosi 180 zł miesięcznie. Co do zasady małoletni powodowie nie chorują przewlekłe i nie wymagają stałej opieki lekarzy specjalistów, jednakże w ostatnim okresie u małoletniej Z. pojawiły się problemy z pęcherzem, a nadto ze względu na wrodzoną wadę serca konieczne było przeprowadzenie jednorazowej konsultacji u specjalisty kardiologa. Małoletni K. choruje natomiast na alergię i w związku z tym doraźnie przyjmuje

leki antyalergiczne i wziewne. O. małoletni korzystają także z wizyt kontrolnych u stomatologa, zaś K. dodatkowo korzysta z zabiegu lakowania zębów. Każde z dzieci zażywa także witaminy, a w razie sezonowych infekcji również standardowe leki. Dlatego też średni miesięczny koszt leczenia każdego z małoletnich oscyluje w granicach kwoty 60 zł. Na zakup odzieży i obuwia dla każdego z powodów niezbędna jest kwota 200 zł miesięcznie, zaś koszty ich wyżywienia wynoszą średnio po 300 zł miesięcznie dla każdego z nich. W ramach rozrywki J. J. (1) organizuje dla małoletnich różnego rodzaju atrakcje np. wyjścia do kina, do ZOO, na basen, na łyżwy, wycieczki krajoznawcze, przyjęcia urodzinowe, wyjścia z kolegami, czy do restauracji itp. Nadto zaś zakupuje dla nich różnego rodzaju zabawki, książeczki, sprzęt do sportu i rekreacji oraz prezenty na urodziny dla kolegów i koleżanek. Na wszystkie te wydatki J. J. (1) przeznaczają miesięcznie średnio kwotę po 130 zł dla każdego z małoletnich powodów. Nadto matka małoletnich ponosi wydatek na zakup środków higieny i czystości i kosmetyków dla każdego z dzieci w kwotach po 100 zł miesięcznie.

dowód: zaświadczenia /k. 8, 9/wykaz wydatków, paragony, bilety, dowody wpłaty /k. 11, 19-20, 83, 86-109/, zeznania J. J. (1) /k. 51-52, 54, 220 - koperta/,

J. J. (1) posiada samochód osobowy, z którego korzysta celem dojazdu do pracy, w tym również dojazdu do R. gdzie prowadzi indywidualne nauczanie dla jednego ze swoich uczniów, a nadto dowozi małoletnich powodów do szkoły i przedszkola, na wizyty lekarskie itp. Na utrzymanie i użytkowanie tego auta niezbędna jest kwota średnio 468 zł miesięcznie, obejmująca koszt przeglądu, ubezpieczenia i ewentualnych napraw - średnio 168 zł miesięcznie oraz zakupu paliwa - średnio 300 zł miesięcznie. Udział każdego z małoletnich powodów w tych wydatkach wynosi ok. 117 zł miesięcznie, tj. 1/4 sumy wydatków tej kategorii.

dowód: wykaz wydatków, paragony, faktury /k. 93-93v/, zeznania J. J. (1) /k. 51-52, 54, k. 220 - koperta/,

Matka małoletnich powodów posiada wykształcenie wyższe pedagogiczne i nadal zatrudniona jest na stanowisku nauczyciela w Specjalnym Ośrodku Szkolno - (...) w W., a jej wynagrodzenie z tego tytułu wynosi średnio 3.644,95 zł netto miesięcznie, a w kwocie tej zawarty jest również dodatek z tytułu nauczania indywidualnego. Nadto wypłata jaką otrzymuje J. J. (1) pomniejszona jest każdego miesiąca o kwotę 170 zł z tytułu kredytu jaki zaciągnęła ona w miejscu pracy, na remont mieszkania. Nadto matka małoletnich pobiera także świadczenie wychowawcze 500 + na jedno z dzieci.

dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu /k. 10/, zeznania J. J. (1) /k. 51-52, 54, k. 220 - koperta/,

Obecnie ojciec małoletnich powodów zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym jego wyłączną własność, którego koszty utrzymania oscylują w granicach kwoty 500 zł miesięcznie, w tym opłata do wspólnoty zawierająca m.in. należność za wywóz odpadów komunalnych i zaliczkę na poczet zużycia wody oraz opłaty za prąd, gaz, TV, Internet i abonament telefoniczny. Dodatkowo pozwany spona także zobowiązania kredytowe, zaciągnięte m.in. na zakup samochodu, wymianę piecy w swoim mieszkaniu, oraz jego remont i doposażenie. Nadto zaś przeznaczają ona także każdego miesiąca kwoty 400 zł na wyżywienie, 100 zł na zakup odzieży i obuwia oraz 60 zł na środki higieny i czystości. B. J. nie choruje przewlekłe, nie przyjmuje też na stałe żadnych specjalistycznych leków, zaś uśrednione miesięczne koszty zakupu standardowych leków na sezonowe przeziębienia nie przekraczają kwoty 20 zł. Zaś średnie miesięczne wydatki tytułem dojazdu do pracy to kwota 350 zł, zawierając zarówno koszt paliwa jak i użytkowania samochodu; pozwany do pracy w B. dojeżdża wraz z 2-3 współpracownikami, korzystając na zmianę z samochodów każdego z nich.

dowód: paragony, rachunki, faktury, potwierdzenia przelewów, zaświadczenie o wysokości opłat /k. 42-49, 159-167/, zeznania B. J. /k. 52-53, 54, 220- koperta/,

Małoletni powodowie spędzają z ojcem dwa weekendy w miesiącu, począwszy od piątku rano gdy B. J. odbiera dzieci z miejsca ich zamieszkania i odwozi je do szkoły lub przedszkola, a następnie zabiera je do siebie, do niedzieli do godz. 19:00, gdy odwozi je do domu. Nadto w tygodniu w którym małoletni spędzają weekend z matką, we wtorek i piątek pozwany zabiera ich poza miejsce ich zamieszkania i spędza z nimi czas od 16:00 do 19:00 - 20:00, a następnie odwozi ich do domu. W tym czasie niejednokrotnie dzieci przebywają wraz z pozwanym w domu jego matki, od której

otrzymują drobne sumy pieniędzy, które przeznaczone są na zakup lodów, wyjścia do kina, wyjazdy do P., czy też zakup drobnych upominków, do których dokłada się B. J.. Nadto na zapewnienie dzieciom innych atrakcji i rozrywek B. J. wydaje przeciętnie 60 zł miesięcznie. Pozwany opłaca też wizyty fryzjerskie małoletniego K. oraz pokrywa koszty posiadania przez niego konta EA, przeznaczając na ten cel średnio 75 zł miesięcznie.

dowód: zeznania J. J. (1) /k. 51-52, 54, 220 - koperta/, B. J. /k. 52-53, 54, 220- koperta/, A. J. /k. 220 – koperta/, kopie fotografii /k. 135-143/

B. J. zatrudniony jest w firmie (...) S.A. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w średniej wysokości 3.394,09 zł netto miesięcznie.

dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu /k. 41/, zeznania B. J. /k. 52-53, 54, 200- koperta/,

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o wymienione dowody z dokumentów oraz zeznania stron.

Na wstępie, przed omówieniem oceny zeznań stron należy zauważyć, że choć zasadniczo zgodnie z art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron winien mieć charakter jedynie pomocniczy, to specyfika spraw alimentacyjnych czyni dowody z dokumentów oraz zeznań stron zdecydowanie pierwszoplanowymi. Zwykle głównie same strony, a nie osoby postronne są zorientowane w skali życiowych potrzeb i wydatków ponoszonych na ich pokrycie. Również przy ocenie zeznań stron większe znaczenie niż w sprawach innego typu ma ich weryfikacja przez pryzmat doświadczenia życiowego. To oznacza, że Sąd analizuje zeznania stron w aspekcie przeciętnej wysokości podstawowych kosztów utrzymania osób dorosłych i dzieci w różnym wieku, znanej Sądowi w oparciu o własne doświadczenie życiowe, z doświadczenia związanego z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z uwagi na posiadanie powszechnie dostępnej wiedzy o cenach popularnych produktów i usług.

Zaznaczyć także trzeba, że oceniając zeznania stron postępowania oraz powołanych w jego toku świadków, Sąd brał je pod uwagę wyłącznie w zakresie w jakim dotyczyły one możliwości zarobkowych J. J. (1) i B. J., kosztów ich utrzymania, zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz wysokości ponoszonych na ten cel wydatków. Należy bowiem pamiętać, że przedmiotem tego postępowania było ustalenie tych okoliczności oraz zakresu w jakim zmieniły się one od czasu poprzedniego orzekania o wysokości renty alimentacyjnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd dał wiarę twierdzeniom J. J. (1) w całości, gdyż jej zeznania były jasne i logiczne, a nadto korelowały z pozostałymi dowodami zebranymi w toku postępowania. W opinii Sądu matka małoletnich w sposób wyczerpujący i klarowny przedstawiła zakres potrzeb dzieci oraz strukturę wydatków jakie ponoszone są w ich wspólnym gospodarstwie domowym. Niemniej część z kosztów wskazanych przez J. J. (1) Sąd uznał za zawyżone lub nie zasługujące na miano usprawiedliwionych potrzeb dzieci, przy czym kwestia ta zostanie dokładnie omówiona w dalszej części tego uzasadnienia. Wątpliwości Sąd nie wzbudziły także twierdzenia matki małoletnich co do wysokości osiąganego przez nią dochodu oraz faktu, że obecnie nie pozostaje ona w żadnym związku z innym mężczyzną i że zamieszkuje ona wyłącznie z małoletnimi powodami.

Również zeznania B. J. nie wzbudziły co do zasady wątpliwości Sądu. W szczególności koszty wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia oraz środków higieny i czystości, poddane przez pozwanego w toku rozprawy z dnia 19.03.2019 r. nie odbiegają od przeciętnej wysokości wydatków na zaspokojenie tych potrzeb mężczyzn w wieku pozwanego, znanych Sądowi z związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Za wiarygodną Sąd uznał także kwotę niezbędną na zakup paliwa na dojazd do pracy, oszacowaną przez B. J. na około 300 zł miesięcznie. Mając zaś na uwadze, że matka małoletnich nie zaprzeczyła jakoby pozwany zabierał małoletniego K. do fryzjera dwa razy w miesiącu oraz przekazywał jej środki na opłacenie jego konta EA, Sąd dał wiarę tym twierdzeniom pozwanego i uwzględnił ten wydatek do łącznej kwoty 75 zł miesięcznie. Należy też wskazać, że częściowo wysokość poszczególnych kwot potwierdzona została przedłożonymi do akt sprawy dowodami w postaci stosownych dokumentów. Za niewiarygodne natomiast, a tym samym niezasługujące na uwzględnienie przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, Sąd uznał jednakże twierdzenia B. J. odnoszące się do wysokości jego wynagrodzenia za pracę, uzyskiwanego z tytułu pracy w firmie (...) S.A. Twierdzenia pozwanego w tym zakresie były bowiem nie tylko niejasne, ale też

stały w opozycji ze zgromadzonymi w toku postępowania dowodami w postaci zaświadczenia o wysokości jego wynagrodzenia (k. 41). Zarazem pozwany nie wskazał żadnego przekonującego wyjaśnienia i wskazania przyczyny, dla której kwota wskazana w zaświadczeniu sporządzonym przez pracodawcę jako średnie wynagrodzenie netto, miałyby stanowić wynagrodzenie w kwocie brutto. Nadto gdyby pozwany rzeczywiście osiągał dochody o około 1.000 zł niższe, to wówczas zestawienie wydatków na utrzymanie przedstawione w odpowiedzi na pozew oraz jego zeznania odnoszące się do stałych miesięcznych kosztów, musiałyby zostać uznane za niewiarygodne, a akurat w tym zakresie deklarowane wydatki odpowiadały przeciętnym dla osób w zbliżonej sytuacji życiowej. Gdyby powód realnie osiągał dochody jedynie w wysokości wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z umowy, to po uiszczeniu rat kredytów (w deklarowanej wysokości), opłat mieszkaniowych i alimentów oraz zakupie paliwa na dojazdy bez pracy, praktycznie zostałby bez środków do życia, a tak w istocie nie jest.

Analizując natomiast zeznania świadków A. J. oraz L. K. Sąd wziął je pod uwagę wyłącznie w tym zakresie w jakim osoby te przedstawiały okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, a nadto znane im były bezpośrednio nie zaś z relacji osób trzecich i w tych granicach dał im co do zasady wiarę w całości. Wyjątkiem była jedynie wypowiedź świadka A. J. dotycząca dochodów pozwanego – z tych samych przyczyn jak w odniesieniu do B. J..

Autentyczność przedstawionych przez stronę powodową i pozwanego oraz zgromadzonych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Fakt niekwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił nadto na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej. Do sprawy przedłożono również informacje udzielone przez Powiatowe Urzędy Pracy w W., O. i P.. Jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 k.p.c. stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jednakże jedynie w części.

Podstawą roszczenia małoletnich powodów jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z

16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że w okresie od ostatniego orzekania o wysokości renty alimentacyjnej należnej od pozwanego na rzecz małoletnich powodów, co miało miejsce w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. wydanym dnia 11.11.2017 r. w sprawie sygn. akt XIV C 942/17/S, nastąpiła istotna zmiana możliwości zarobkowych pozwanego. W tamtym czasie B. J. zatrudniony był bowiem w firmie Zakład (...) w W. i otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 1.725,07 zł netto miesięcznie. Obecnie natomiast pozwany pracuje w firmie (...) S.A. , gdzie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie nieco poniżej 3.400 zł netto miesięcznie, a więc wyższe od jego poprzednich zarobków o niemalże 100%. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że również sytuacja pozwanego uległa pewnym zmianom. Zamieszkuje on bowiem teraz sam i samodzielnie ponosi koszty własnego utrzymania. Nadto dla Sądu oczywiste jest też, że zajmowany przez niego lokal wymagał pewnych nakładów finansowych na przystosowanie go do potrzeb pozwanego np. na doposażenie, a skoro pracuje on poza miejscem swego zamieszkania, to musi ponosić koszty dojazdu. Niewątpliwie jednak, zmiana w wysokości wynagrodzenia oznacza, że w niniejszej sprawie nastąpiła istotna zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 krio uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej obciążającej pozwanego na rzecz małoletnich K. i Z. rodz. J..

Jak już wskazano wyżej, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, ale też od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. W niniejszej sprawie zakres oraz koszty zaspokojenia tych potrzeb Sąd ustalił opierając się o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, zeznania J. J. (1) złożone w toku przeprowadzonych w sprawie rozpraw, a także twierdzenia matki małoletnich powodów podniesione w treści pozwu i pozostałych pismach procesowych. W szczególności zaś Sąd miał na uwadze treść pisma złożonego w dniu 01.04.2019r. i zawierającego szczegółowy wykaz potrzeb małoletnich oraz wysokości nakładów na zaspokojenie poszczególnych z nich, ze wskazaniem średniej miesięcznej wysokości wydatków w każdej kategorii, obliczonej z 12 miesięcy; wraz z załącznikami potwierdzającymi wysokość ponoszonych wydatków. W opinii Sądu wykaz ten generalnie w rzeczywisty sposób obrazuje strukturę kosztów jakie J. J. (1) ponosi na rzecz swoich dzieci.

Niemniej zdaniem Sądu niektóre z kwot podanych w wykazie przygotowanym przez J. J. (1) zostały przez nią zawyżone, a część z wymienionych przez nią wydatków nie zasługuje nawet na miano usprawiedliwionych. Jak bowiem wynika z wyliczeń J. J. (1) średni miesięczny koszt utrzymania każdego z małoletnich powodów wynosi 1.845,74 zł, co daje łącznie 3.691,48 zł miesięcznie. Natomiast kwota jaką dysponuje ona każdego miesiąca wynosi średnio 4.800 zł, w tym wynagrodzenie za pracę – ok. 3.600 zł, świadczenie wychowawcze 500+ - 500 zł, alimenty w dotychczasowej wysokości – 700 zł. Nawet zaś uwzględnivszy środki jakie matka małoletnich mogłaby uzyskiwać z tytułu zwrotu podatku oraz z podwyższonych alimentów, jej średni łączny dochód nie przekroczy 5.500 zł miesięcznie. Jeżeli natomiast Sąd faktycznie przyjąłby, że J. J. (1) ponosi na rzecz swoich dzieci wydatki w łącznej kwocie niemalże 3.700 zł miesięcznie, a tytułem swojego udziału w utrzymaniu mieszkania i samochodu łoży kolejne ok. 850 zł (618 zł + 234 zł), to na pokrycie pozostałych jej potrzeb pozostaje około 900 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu kwota ta nie wystarczy na pokrycie potrzeb dorosłej, pracującej osoby, w szczególności takiej, która jak matka małoletnich pracuje w zawodzie opartym przede wszystkim na kontaktach z ludźmi, a przez to wymagającej od J. J. (1) pewnego poziomu prezencji, inwestowania w ubiór czy kosmetyki.

Dlatego też Sąd zweryfikował przedstawione przez matkę małoletnich kwoty i ustalił, że przy uwzględnieniu środków finansowych jakimi faktycznie dysponuje J. J. (1), wydatki na zapewnienie dzieciom rozrywki, zakup zabawek, sprzętów sportowych, organizacją imprez okolicznościowych i ewentualny zakup prezentów dla kolegów i koleżanek nie powinny przekraczać kwoty 130 zł miesięcznie dla każdego z małoletnich. Z kolei ustalając wysokość kosztów zakupu odzieży i obuwia dla dzieci, Sąd miał na uwadze zarówno fakt, że K. i Z. znajdują się są na etapie intensywnego rozwoju fizycznego i w związku z tym wymagają częstej wymiany garderoby, jak i wysokość tych wydatków zadeklarowaną przez pozwanego i kierując się zasadą równej stopy życiowej, uwzględnił je do wysokości po 200 zł miesięcznie dla każdego z powodów.

Choć zaś wątpliwości Sądu nie wzbudziła wysokość kosztów utrzymania mieszkania oraz samochodu, to udział małoletnich w ich ponoszeniu został przez Sąd zweryfikowany. Skoro bowiem w wyniku porozumienia rodziców małoletnich powodów, B. J. wyprowadził się, pozostawiając do dyspozycji dzieci i ich matki ich wspólne mieszkanie, to w ten sposób niewątpliwie oszczędził on J. J. (1) konieczności najmu lokalu mieszkalnego i łożenia na jego utrzymanie jeszcze większych nakładów niż obecnie. Słuszne jest zatem w opinii Sądu by przyjąć, że pozwany również w ten sposób partycypuje w pokrywaniu udziału małoletnich w kosztach utrzymania mieszkania do wysokości kwoty 100 zł miesięcznie. Tym samym udział Z. i K. w tych wydatkach wynosi 460 zł miesięcznie, a nie 560 zł. Na marginesie należy zauważyć, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dostarczyło żadnych podstaw do uznania, że w gospodarstwie domowym J. J. (1) zamieszkuje więcej niż 3 osoby. Mając zaś na uwadze, że największy wydatek na użytkowanie samochodu związany jest z koniecznością dojazdu J. J. (1) do R. w celu prowadzenia indywidualnego nauczania, co zresztą przyznane zostało wprost przez samą J. J. (1), i to ona de facto użytkuje samochód w większym zakresie niż małoletni, Sąd uznał że koszty z tym związane winny być ponoszone w 1/2 przez J. J. (1), a przez każdego z małoletnich powodów w 1/4.

Za nie zasługujący na uwzględnienie Sąd uznał natomiast wydatek na utrzymanie psa. W opinii Sądu takie koszty ponoszone winny być tylko wtedy, gdy po zaspokojeniu wszystkich usprawiedliwionych potrzeb rodziny, stać ją jest jeszcze na wydatkowanie dodatkowych środków.

Zatem na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb każdego z małoletnich powodów niezbędna jest każdego miesiąca kwota ok. 1.600 zł, zaś po uwzględnieniu udziału pozwanego w kosztach utrzymania mieszkania – 1.500 zł.

W tym miejscu wskazać należy, że ostatecznie Sąd w nieco odmienny sposób zakwalifikował niektóre z podanych w tym wykazie wydatków, co miało pewien wpływ na końcową kwotę kosztów utrzymania małoletnich K. i Z. rodz. J.. Sąd rozdzielił bowiem nakłady ponoszone tylko na jedno z dzieci jak np. opłata za przedszkole Z., czy koszt telefony komórkowego K., od kosztów utrzymania mieszkania obciążających każdego z domowników w równym stopniu. W opinii Sądu bowiem wydatki te winny stanowić wyłącznie koszt utrzymania jednego lub drugiego dziecka. Podobnie Sąd zsumował koszty nauki każdego z małoletnich dzieci osobno, ustalając że w przypadku K. kwota ta wynosi 100 zł miesięcznie i zawiera zarówno wszystkie należności uiszczane przez J. J. (1) na rzecz szkoły, jak i koszt zakupu tych podręczników, których szkoła nie zapewnia dziecku bezpłatnie oraz koszt zakupu i uzupełniania w ciągu roku wyprawki szkolnej, mając przy tym na uwadze, że na podstawowe artykuły jak plecak czy piórniki itp., matka małoletnich uzyskała kwotę 300 zł z rządowego programu (...). Natomiast w przypadku małoletniej Z. do kwoty 180 zł miesięcznie Sąd zaliczył opłatę za przedszkole, komitet oraz ewentualne wydatki na zakup art. papierniczych i innych materiałów edukacyjnych, przy czym w opinii Sądu koszty te są znacząco niższe, niż w przypadku małoletniego K.. Należy bowiem wskazać, że zarówno potrzeby małoletnich w tym zakresie jak i wydatki na ich zaspokojenie różnią się od siebie.

Jest bezsporne, że małoletni powodowie nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie obydwój rodzice są zobowiązani do ich alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. Jak już wskazano wcześniej, obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o).

Matka małoletnich powodów dokłada osobistych starań o wychowanie dzieci i w ten sposób częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem niej (art. 135 § 2 kro). Nadto zaś uczestniczy ona także finansowo w pokrywaniu kosztów utrzymania dzieci. Jak ustalono bowiem J. J. (1) zatrudniona jest na stanowisku nauczyciela w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) w W., a jej wynagrodzenie z tego tytułu wynosi średnio 3.644,95 zł netto miesięcznie. Przy czym wypłata jaką otrzymuje pomniejszana jest każdego miesiąca o kwotę 170 zł z tytułu kredytu jaki zaciągnęła ona w miejscu pracy, na remont mieszkania. Mając zaś na uwadze, że w kosztach utrzymania pozwanego uwzględniono część spłacanych przez niego kredytów gotówkowych, Sąd za zasadne uznał uwzględnienie również kredytu zaciągniętego przez matkę dzieci jako zasługującego na uwzględnienie i biorąc pod uwagę wysokość jego raty, ustalił, że możliwości zarobkowe J. J. (1) w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. kształtują się obecnie na poziomie deklarowanej przez niej

kwoty 3.500 zł netto miesięcznie. Z tak osiągniętych dochodów winna ona pokrywać koszty własnego utrzymania oraz partycipować w utrzymaniu małoletnich powodów.

Jest oczywiste, że pozwany ojciec dzieci, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich, powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łóżenia na zaspokojenie potrzeb dziecka jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania (np.: kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne), co zostało potwierdzone w utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Jak już wcześniej wskazano, w toku niniejszego postępowania ustalono, że B. J. zatrudniony jest obecnie w firmie (...) S.A., gdzie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie niemalże ok. 3.400 zł netto miesięcznie. Choć zaś w toku rozprawy z dnia 19.03.2019 r. pozwany twierdził, że jego zarobki faktycznie oscylują na niższym poziomie, to jak wskazano we wcześniejszej części tego uzasadnienia, wywody B. J. w tym zakresie Sąd uznał za niejasne i nieprzekonujące. Stały one bowiem w opozycji z treścią zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości średnich zarobków za okres trzech miesięcy, znajdującego się w aktach sprawy na k. 41. Nadto zaś podkreślić należy, że pozwany nie jest pierwszą osobą zatrudnioną w firmie (...) S.A. i występującą jako strona w postępowaniu alimentacyjnym prowadzonym przez tut. Sąd. Sądowi wiadomo jest w związku z tym, że wynagrodzenia w spółce wliczając premie oraz możliwość uzyskania dodatkowych świadczeń tytułem np. pracy w godzinach nadliczbowych, są zbliżone do średnich wynagrodzeń obliczonych przez GUS. Dlatego też Sąd uznał, że możliwości zarobkowe B. J., w rozumieniu art. 135 § 1 kro kształtują się na poziomie kwoty co najmniej 3.300 zł netto miesięcznie. Z tak ustalonego dochodu pozwany winien zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokryć własne usprawiedliwione potrzeby, których wysokość w toku tego postępowania ustalono na kwotę 2.140 zł miesięcznie, w tym koszty utrzymania mieszkania – 500 zł, wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, środki higieny i czystości – 60 zł, leki – 20 zł, TV, Internet i telefon – 125 zł, paliwo i użytkowanie samochodu – 350 zł, fryzjer dla małoletniego K. i konto na EA – 75 zł, wydatki na kontakty z małoletnimi powodami – 60 zł oraz częściowo spłata zaciągniętych zobowiązań kredytowych – 450 zł.

Koszty wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia oraz środków czystości i higieny, Sąd ustalił w oparciu o zeznania pozwanego, które w tym zakresie ocenił jako wiarygodne. Szacując zaś średnią wysokość miesięcznych kosztów utrzymania mieszkania B. J., Sąd wziął pod uwagę zarówno stosowne dokumenty, przedłożone do akt sprawy, jak i zeznania świadka A. J., złożone w toku rozprawy z dnia 18.04.2019 r. w trakcie których wskazała ona, że poza rachunkami za media pozwany ponosi opłatę do wspólnoty w kwocie ok. 200 zł miesięcznie oraz pośrednio także zeznania B. J., który w toku rozprawy z dnia 19.03.2019 r. wskazał, że poprzednio zajmowany przez siebie lokal wynajmował osobom trzecim, uzyskując w ten sposób kwotę 900 zł, natomiast po opłaceniu należności do wspólnoty pozostawała mu zawsze kwota ok. 600 zł. Rozważając wysokość wydatków ponoszonych przez pozwanego na rzecz jego małoletnich dzieci, Sąd miał zaś na uwadze, że matka małoletnich nie kwestionowała opłacania przez B. J. fryzjera dla K. oraz konta EA ani co do zasady ani też co do wysokości, i jak wskazano wcześniej uwzględnił je do kwoty 75 zł miesięcznie. Natomiast wysokość pozostałych wydatków na rozrywki dla dzieci Sąd ustalił biorąc pod uwagę twierdzenia świadka A. J., podniesione przez nią w toku rozprawy z dnia 18.04.2019r., w trakcie której wskazała ona, że każdego miesiąca łoży na rzecz swoich małoletnich wnuków łącznie kwotę od 400 zł do 500 zł, która obejmuje zarówno środki na zakup żywności jak i na finansowanie lub współfinansowanie zakupu zabawek czy atrakcji dla nich. Skoro zaś sam pozwany nie zaprzeczył tej okoliczności Sąd uznał, że ze swojej strony łoży on na ten cel dodatkowo 60 zł miesięcznie. Nawet jednak gdyby nakłady te były wyższe, to mając na uwadze sytuację majątkową pozwanego, a w szczególności konieczność regulowania przez niego zobowiązań kredytowych oraz fakt, że w pierwszej kolejności jest on zobowiązany zaspakając usprawiedliwione potrzeby dzieci uwzględnione przy ustalaniu wysokości świadczenia alimentacyjnego, Sąd uznał że ponoszenie wyższych wydatków na ten cel niż ustalona powyżej kwota byłoby nieuzasadnione. Kolejnym wydatkiem jaki uwzględniono do usprawiedliwionych kosztów utrzymania B. J. jest koszt zakupu paliwa na dojazd do pracy oraz użytkowania samochodu. Jak już wcześniej wskazano, Sąd

za pozwanym przyjął, że miesięczny koszt zużycia paliwa nie przekracza w jego przypadku kwoty 300 zł. Mając zaś na uwadze, że choć użytkuje on samochód używany mu bezpłatnie przez osobę trzecią, to musi jednak ponosić koszty jego przeglądu i bieżących napraw (k. 145), Sąd uwzględnił związane z tym koszty do kwoty 50 zł miesięcznie. Wreszcie, choć co do zasady raty kredytów gotówkowych, zaciąganych na cele konsumpcyjne, które w przeciwieństwie do kredytu hipotecznego zaciąganego na zakup nieruchomości i w efekcie mającego na celu zaspakajanie potrzeb mieszkaniowych (podobnie jak czynsz najmu lokalu w przypadku braku własnościowego lokalu mieszkaniowego), nie zasługują z reguły na miano usprawiedliwionego kosztu, w niniejszej sprawie Sąd wyjątkowo uwzględnił ich ponoszenie za zasadne, jednakże wyłącznie do wysokości 450 zł miesięcznie. Sąd miał bowiem na uwadze, że od wyprowadzki pozwanego upłynęło niewiele czasu, a opuszczając zajmowany w trakcie małżeństwa lokal mieszkalny, pozostawiając jego wyposażenie do dyspozycji małoletnich powodów oraz ich matki i zamieszkując w osobnym mieszkaniu, pozwany był zmuszony ponieść pewne koszty przystosowania tego lokalu do swoich potrzeb np. zakupić nowy piec, meble i inne sprzęty stanowiące wyposażenie i w tym zakresie Sąd uznał je za uzasadnione. Choć zaś B. J. podnosił w toku postępowania, że pozostałe zobowiązania kredytowe w postaci rat kredytu konsolidacyjnego, zaciągnięte były na spłatę kredytów z czasów jego małżeństwa z J. J. (1), to jak ustalono uzyskane w ten sposób środki przeznaczone przez nich były m.in. na organizację wyjazdów wakacyjnych czy zakupy służące ogólnemu podniesieniu standardu życia rodziny. Jak zaś wskazano wcześniej, tego rodzaju wydatki, mające charakter czysto konsumpcyjnych, nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem jego dzieci.

Skoro zatem możliwości zarobkowe pozwanego oscylują w granicach kwoty 3.300 zł netto miesięcznie, to gospodarując posiadanymi środkami w sposób rozsądny i ekonomiczny, winien on być w stanie łożyć na rzecz małoletnich powodów podwyższoną rentę alimentacyjną w kwotach po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Sąd miał przy tym na uwadze, że ustalona w ten sposób kwota nie stanowi nawet 50% wszystkich kosztów utrzymania małoletnich powodów, jednakże należy podkreślić, że pozwany również uczestniczy w wychowaniu małoletnich K. i Z. rodz. J. i dbaniu o ich prawidłowy rozwój, regularnie wykonując kontakty z dziećmi, które uregulowane są dość szeroko. Nadto zaś jak już wskazano wcześniej, na miarę swoich możliwości pozwany, a także jego rodzina, zakupują dla małoletnich odzież, zabawki, przekazują im różnego rodzaju podarunki czy też starają się zapewnić im wyjazdy lub inne atrakcje, a zatem częściowo również w ten sposób pozwany realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem nich. Dlatego też w opinii Sądu alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, z jednej strony zgodne są adekwatne do wysokości kosztów utrzymania dzieci i zgodne z zasadą równej stopy życiowej, a z drugiej strony nie będą stanowiły nadmiernego obciążenia dla pozwanego i po ich uiszczeniu, będzie on dysponował wystarczającą kwotą dochodu na pokrycie zgodnie z zasadami równej stopy życiowej, podstawowych kosztów swojego utrzymania i partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich K. i Z. rodz. J..

W związku z powyższym należało orzec jak w pkt 1 wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt. 2 wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. w myśl którego, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi zaś na fakt, że przy tak ukształtowanym obowiązku alimentacyjnym, pozwanemu pozostaje do dyspozycji niewielka kwota, Sąd postanowił nie obciążać go tymi kosztami.

W niniejszym postępowaniu strona powodowa została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych na podstawie na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

SSR Katarzyna Szymczewska